

Vilkku 1/2005

21.12.2005

Julkaisija: Laukkosken Nuorisoseura r.y.

Julkaisupaikka: www.nuorisoseurat.fi/seura583.html

SISÄLLYS

[Juhlatoimikunnan puheenjohtajalta: Ajatuksia menneestä vuodesta](#)

[Iku-Turso-leirillä](#)

[Auringonpaistetta Lappeenrannan Barnlekissa](#)

[Ajankohtaisia kirjoja ja elokuvia](#)

[Vuoden varrelta](#)

[Muut lehdet](#)

[Juhlavuoden kuvasatoa](#)

[Tulossa ensi vuonna](#)

Vilkku on nettilehti, joka ilmestyy silloin tällöin; sen voi tulostaa paperille, mutta ulkoasua ei ole varsinaisesti suunniteltu vihkon muotoon. Vilkku tehdään kevyemmin kuin varsinainen seurallehti Valo, se voi olla laaja tai suppea, aina tarpeen mukaan. Kevättalvella 2006 ilmestyy jälleen myös varsinainen Valo-lehti.

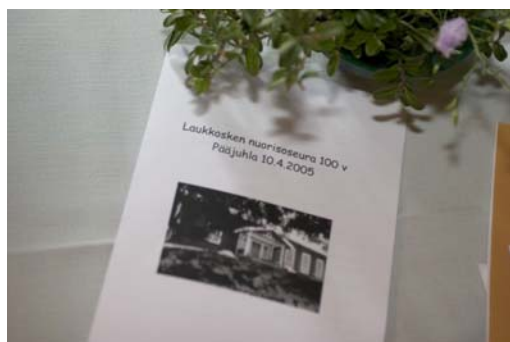
Viihtyisiä lukuhetkiä Vilkun parissa!

Toimittajat

Juhlatoimikunnan puheenjohtajalta

Ajatuksia menneestä vuodesta

Mennyt vuosi on ollut Laukkosken nuorisoseuran 100. toimintavuosi. Vuoteen on mahdunut paljon erilaisia juhluvuoden tapahtumia, mutta on tärkeää muistaa, että vuosi on ollut työntäyteinen jo pelkän seuran normaalin toiminnan vuoksi. Muun muassa tanssi- ja laulukerhot, muksukerhot, kantelekerhot ja talon vuokraustoiminta ovat toimineet normaalisti ja kaiken sen päälle ovat monet seuran toimijat olleet mukana juhluvuoden toiminnassa. Iso kiitos juhluvuoden onnistumisesta kuuluu kaikille juhluvuoden tapahtumiin osallistuneille ja tapahtumien järjestäjille sekä myös koko juhlatoimikunnalle, lehtitoimikunnalle ja johtokunnalle. Yksin ei kukaan olisi järjestänyt juhluvuoden tapahtumia, vaan kaikkeen toimintaan tarvitaan aina yhteistyötä.

Itselleni mieleenpainuvien tapahtumien juhluvuodessa oli ehdottomasti huhtikuinen pääjuhla. Koko juhlapäivä oli hieno, aamun juhlan jumalanpalveluksesta lähtien. Oli todella hienoa ennen jumalanpalvelusta käydä vie-

mässä muistamiset kaikkien entisten nuorisoseuran puheenjohtajien haudoille (niiden, jotka ovat haudattu Pornaisiin). Se oli juhlaa ja siinä todella pääsi juhlatunnelmaan.

Olin myös todella tyytyväinen pääjuhlan ohjelmaan. Kavalkadi onnistui loistavasti hyvän käsikirjoituksen pohjalta. Omien laskujeni mukaan pääjuhlassa esiintyi noin 75 eri henkilöä. Se on todella iso määrä näin pienessä seurassa.

Muita mieleenpainuvia asioita juhluvuodessa olivat erilaiset Laukkosken nuorisoseuran julkaisut, kuten postikorttisarja Laukkosken maisemista, Juhla-Valo sekä seuran historiikki. Ne ovat asioista, jotka eivät katoa muistoina minnekään, vaan säilyvät kirjallisesti tai kuvallisesti tuleville sukupolville. Juhluvuoden aikana järjestimme monia hienoja tapahtumia ja ne säilyvät meidän muistoissamme, mutta saattavat unohtua yhden sukupolven mukana. Kirjallisesti muistimerkityt asiat säilyvät myös tuleville sukupolville. Tämä on tärkeää, jos haluamme kertoa omasta aikakaudestamme myös tulevaisuuden toimijoille.

Juhlavuosi toi myös upean näyttelyn seuratalolle. 1920- ja 30-lukujen valokuvat kylän taloista ovat minusta kulttuurihistoriallisesti niin arvokas asia, ettei sen arvoa voi mitata millään mittarilla. Nyt, kun kuvat saatiin vielä kehystettyä, voi näyttely pysyvästikin ilahduttaa talon käyttäjiä.

Juhlavuoden aikana tein myös ensimmäisen tuttavuuden Laukkosken lauluun. Laulu on minusta todella hieno. Se kertoo kylän eri alueista sekä niiden luonteenomaisista piirteistä. Näin juhlan aikaan herää huomamaan sen seikan arvon, että edeltäjämme

nuorisoseurassa ovat kehittäneet ja keksineet asioita, joita me voimme perinteen velvoittamina jatkaa eteenpäin. Luulenpa, että Laukkosken laulua tullaan jatkossakin laulamaan Laukkosken nuorisoseuran tapahtumissa.

Kokonaisuudessaan juhlavuosi oli minusta todella onnistunut. Kaikkia tapahtumia ei tässä voi millään luetella tai laittaa paremmuusjärjestykseen. Olen edellä nostanut esiin asioita, jotka ovat olleet minulle tärkeitä tai jopa uusia juhluvuoden aikana. Toivottavasti kaikille nuorisoseuran toimijoille on jäänyt juhluvuodesta hyviä ja lämpimiä muistoja, kullekin omalla tavallaan.

Mari Knuuttila

Laukkosken nuorisoseura

100-vuotisjuhlatoimikunnan puheenjohtaja

<< << << << <<

Iku-Turso-leirillä

Santeri, Joonas, Ilmari ja Aino (10-13 v) osallistuivat neljän Kalevan Nuorten piirin yhteiselle Iku-Turso-leirille Utissa kesäkuussa. Syyspimeällä Iku-Tursoa muisteltaessa se oli vielä leiriläisten hyvässä muistissa:

Joonas, 11, telttansa edustalla

Leirin nimi tarkoittaa:

- merihirviötä, jonka Väinämöinen lopulta voitti. Kun Väinämöisen eli siis Kalevalan miehet oli ryöstäneet pohjolalaisilta Sammon, Louhi (eli Pohjola) käytti Iku-Tursoa aseena.

Työpajoissa harrastettiin erilaisia asioita. Leirillä oli:

- liikunta-, musiikki- ja käsityöpajat
- sitten sellainen paja, jossa kerran vieraili yksi kirjailija, joka kertoi lohikäärmejuttuja
- yleensä siellä oli jotain äikkään liittyvää

Kivointa oli:

- se että siellä oli kavereita ja oli vapaa-aikaa ja ehti tehdä kaikkea hauskaa
- puffetti
- ja ohjaajat, johtaja Antti ynnä muut
- ne kaikki työpajat
- se että päästiin vähän väliä uimaan
- olympialaiset - paitsi että hävittiin
- leiriolympialaiset:
 - o kaksi klaania kilpaili keskenään, ne päättyivät tasapeliin
 - o voittaja ratkaistiin minuutin arviointikisalla (koko klaanin piti olla tasan minuutti hiljaa)
 - o me kuuluttiin Lekkeri-klaaniin

Tylsintä oli:

- se että satoi melkein koko ajan
- väliajat, työpajojen väliset vapaa-ajat
- se oli kanssa että oli huono sää
- varmaan se kun piti mennä niin aikaisin nukkumaan, ja herätä kanssa aikaisin
- aamuisin oli tylsää, kun herätessä teltta oli jääkylmä
- poislähtö. Kun lähdettiin pois, niin silloin tietysti paistoi aurinko.

Leirillä oppi:

- pystyttämään teltan
- tekemään koruja savesta ja tinasta
- pystyttämään ja purkamaan teltan
- sen miten teltta pystytetään niin ettei se kaadu tuulessa

Kivoin työpaja oli:

- liikka
- liikka: pesis, futis
- yleensä kaikki

Leirikaste:

- hortoiltiin huivi silmillä, koko ryhmä oli sidottu samaan köyteen
- aika hyvä juttu oli kun meidät pistettiin riippumattoon ja siitä kovasta vauhdista keikautettiin alas
- sai tunnustella ja valita, kumpaa syötävää ottaa. Joutui ottamaan sitä, mitä ei valinnut.

- siis vahtokarkkeja ja mehua
- siis mätitahnaa leivän päällä ja kylmää kahvia

Muuta:

- siellä oli pommisuoja tai joku korsu maan alla; jotkut löysi sen, käytiin siellä
- armeijan vartijat, sotilaat siis, vartioi sitä aluetta
- uimaranta oli kilometrin päässä, oli siellä saunakin. Yhtenä päivänä oli pakko käydä pesulla.

<< << << << <<

Auringonpaistetta Lappeenrannan Barnlekissa

Lappeenrannassa järjestettiin kesä-heinäkuun taitteessa pohjoismainen lasten ja nuorten kansantanssifestivaali Barnlek. Festivaali järjestetään yleensä kahden vuoden välein, ja laukkoskelaisia on ollut mukana myös edellisillä festivaaleilla Reykjavikissa ja Ruotsin Motalassa. Lappeenrannan Barnlekiin osallistui Laukkoskelta ryhmä, jossa oli mukana 14 nuorta ja 3 aikuista.

Teemana Barnlekissa oli tänä vuonna perinteiset leikit ja suomalainen kansantarusto

maahisineen, jumalineen ja haltijoineen. Tähän teemaan perustui myös festivaalin pääjuhla ja muut tapahtumat. Lappeenrannan Barnlekiin otti osaa yhteensä reilut 2000 osallistujaa kaikista Pohjoismaista sekä vierailevat ryhmät Irlannista ja Venäjältä. Oheiset kuvat on otettu juhlien päätöspäivänä, jolloin marssittiin kulkueena Kimpisen kentälle ja tanssittiin siellä pääjuhlan yhteisesityksessä. Kuuleman mukaan muunkinlaista säätä juhlien aikana nähtiin, mutta näistä kuvista sitä ei kylläkään voi päätellä...

Laukkosken tyttöjä ...

... Lappeenrannan torilla.

Tanskalaiset viihtyivät varjossa helteisenä päätöspäivänä.

Hiippalakit ovat käytännöllisiä säässä kuin säässä.

Väriä ei torilta puuttunut, kun odoteltiin ...

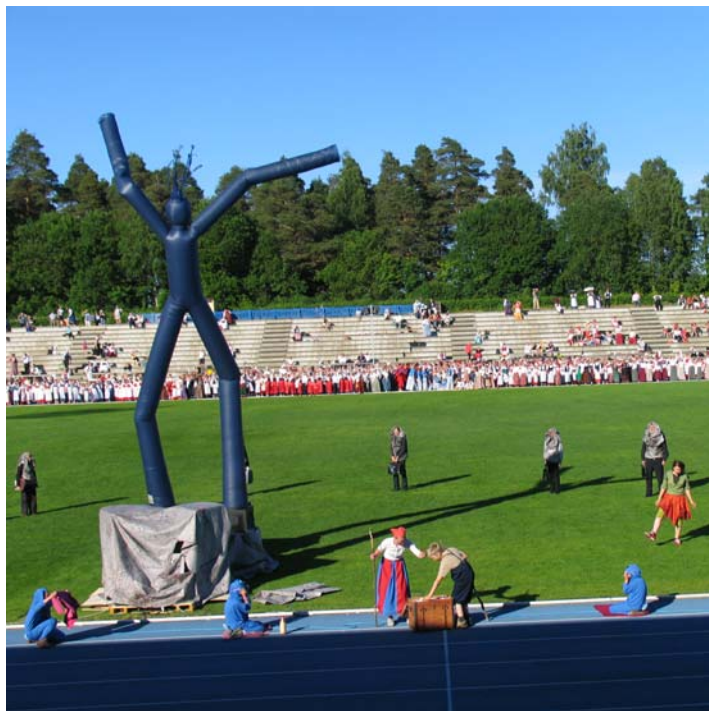
... juhlakulkueen lähtöä.

Kulkueen johto oli hyvissä käsissä - vai pitäisikö sanoa: kavioissa.

Islantilaisten pieni ryhmä sai aina ilmestyessään innokkaat aplodit.

Tutkijat (etualalla) koettivat löytää aarteen, jota Kratti (oikealla) vartioi. Aarretta etsittiin aina esitysten välillä koko juhlan ajan, kunnes Kratin nukuttaminen lopulta onnistui ja aarrekätkö paljastui.

Tansseja pääjuhlassa säesti Jarmo Romppanen (vas. mandoliinin kanssa) kumppaneineen, viulussa Essi O.

Laukkosken ryhmää kuvan keskivaiheilla.

"Sika karkaa!" Suomalaisten esitys oli yhteisesityksistä suurin, tässä oman osuuden lopetus.

<< << << << <<

Ajankohtaisia kirjoja ja elokuvia

C.S. Lewis: Narnian tarinat (kertomukset I-VII)

Jo viidenkymmenen vuoden ajan Narnian Tarinat ovat lumonneet lukijoitansa. C.S. Lewisin taikamaailma vetoaa yhä eri ikäisiin lukijoihin.

Narnian Tarinoiden yhteisniteessä kirjat ovat Lewisin toivomassa lukemisjärjestyksessä, eli Narnian historian kulun mukaises-

ti: Taikurin sisarenpoika, Velho ja leijona, Hevonen ja poika, Prinssi Kaspian, Kaspianin matka maailman ääriin, Hopeinen tuoli ja Narnian viimeinen taistelu.

Taikurin sisarenpoika kertoo kahden lapsen, Digory Kirken ja Polly Plummerin seikkailusta Metsään maailmojen välillä ja Narnian synnystä. Velho ja leijona alkaa sillä, kun Pevensien lapset (Peter, Susan, Edmund ja Lucy) lähetetään vanhan professori Kirken luokse turvaan Lontoon pommituksilta. Lap-

set menevät mystisen vaatekaapin läpi Narniaan, jota hallitsee paha Valkea velho, joka pitää yllä satavuotista talvea. Lapset kukistavat hänet ja heistä tulee Narnian kuninkaita ja kuningattaria.

Hevonen ja poika on Sastra-nimisen pojan seikkailu Pevensieiden hallintokautena. Prinssi Kaspian kertoo Kaspian-nimisestä pojasta, jonka ilkeä setä Miraz hallitsee Narniaa. Kaspian aikoo kaapata vallan, mutta Miraz on liian vahva. Kaspian kutsuu avukseen "meidän maailmastamme" Pevensiet ja pitkien taisteluiden jälkeen nousee uudeksi kuninkaaksi. Kaspianin matka maailman ääriin on Kaspianin (joka on nyt kuningas) isän vanhojen ystävien etsintäreissu. Edmund ja Lucy, sekä heidän inhottava serkkunsa Eustace menevät Narniaan. Jälkimmäinen muuttuu pysyvästi paremmaksi pojaksi. Hopeisessa tuolissa Eustace ja hänen ystävänsä Jill saapuvat Narniaan pelastamaan Kaspianin kadonnutta poikaa Riliania. Narnian viimeisessä taistelussa on kova kamppailu Narniasta, joka päättyy maailman tuhoon ja kaikki todelliset Narnian ystävät pääsevät Uuteen Narniaan.

Kertomukset ovat mielestäni loistavia, koska ne sopivat kaikille ja niissä korostuu ystävyys, ritarillisuus, rohkeus ja uskollisuus. Jokaisessa kirjassa on Aslan-leijona, joka antaa voimia lapsille ja auttaa heitä seikkailuissa.

Tarinat ovat hauskoja ja kun on lukenut jokaisen niistä, palat loksahtavat paikoilleen. Suosittelen kaikille vierailua Narniaan!

IKAVS

Narnian tarinat:

Velho ja Leijona (USA 2005)

Sarjan ensimmäinen kirja, Velho ja leijona, ilmestyi vuonna 1950. Kirjasta tehty elokuva saa ensi-iltansa joulun alla, ennakkonäytös oli edellisellä viikolla. Voi sanoa, että elokuva oli todella hyvä. Se oli myös riittävän uskollinen kirjalle.

Lapsinäyttelijät olivat tosi hyviä, ja leijona Aslan oli myös hyvin toteutettu (kokonaan tietokoneanimaatiolla).

Elokuvasa on paljon toimintaa, muttei kuitenkaan liikaa. Ikäraja on K-11 ja varmaan sopiva. Leffa vain paranee loppua kohti. - Loistava elokuva, pakko käydä katsomassa uudestaan.

19.12. 2005 IKAVS

««««««««««

Valo (Suomi 2005)

Valo on Kaija Juurikkalan uusin lastenelokuva. Se kertoo erään pienen kylän lasten ystävydestä, rohkeudesta ja kekseliäisyydestä.

Tarina sijoittuu sadan vuoden taakse, viime vuosisadan alkuun. Valo-poika muuttaa isänsä

kanssa pieneen kylään. Isän menneisyyden takia he päättävät elää uudessa ympäristössä mahdollisimman huomaamattomasti elämää. Suunnitelma ei kuitenkaan onnistu, sillä Valo, hänen ystävänsä Ville ja kylän lapset pistävät kylässä tuulemaan. Valtaapitävät huoletuvat lasten toimeliaisuudesta ja päättävät rangaistukseksi sulkea kylän ainoan koulun. Se ei kuitenkaan lapsia pysäytä, vaan he päättävät perustaa oman koulun. Osa aikuisista järjestää jälleen vaikeuksia, mutta lapset eivät luovuta, vaan osoittavat aika- moista sinnikkyyttä omien ajatustensa puolustamiseksi.

Elokuva etenee sujuvasti, sitä on helppo seurata. Aikuiselle se antaa kurkistuksen sadan vuoden taakse, sen ajan maalaismiljööseen ja yhteiskunnallisiin oloihin. Tarina perustuu koulupojan, Aleksanteri Ahola-Valon, päiväkirjoihin, ja on todellisuus poh- jaisuudessaan ajatuksia herättävä.

Paikoin epätasaisesta näyttelijäntyöstä huo- limatta tunnelma on tiivis; musiikki on hie- noa, täyteläistä nykyaikaisempaa. Norja- laiset muusikot ovat loihtineet äänimaail- man, joka muistuttaa parhaiden kotimaisten yhtyeiden soundia.

Elokuva puhuu lasten oikeuksien puolesta aikuisten mielivaltaa vastaan ja siitä, mitä voi saavuttaa, jos jaksaa oikeuksiaan urhe- asti puolustaa. Juurikkala on sekä tällä elo- kuvalla että antamissaan haastatteluissa puolustanut juuri lasten oikeuksia ja harvi- naistuvia ilmiöitä kuten kyläkouluja ja yhtei- söllisyyttä yleensä. Tuotantopäällikkönä, ohjaajan oikeana kätenä elokuvaa tehtäessä on toiminut Laukkoskelta kotoisin oleva Suvi Soitinaho. Suvi myös vilahdaa yhdessä eloku-

van kohtauksessa. Suvin mietteitä muun mu- assa elokuvanteosta on luettavissa seuraava- vasta Valo-lehdestä (Laukkosken nuoriso- seuran julkaisu), joka ilmestyy alkuvuodesta.

Elokuvasta on Helsingissä vielä viikonloppu- näytäntöjä - toivoa sopii, että se saataisiin pikaisesti myös videolevitykseen.

HMK

Impilahdella 1900 syntynyt Aleksanteri Ahola-Valo eli värikkään elämän Venäjällä, Neuvostoliitossa, Suomessa ja Ruotsissa.

Kesällä 1908 Ali-poika sai ajatuksen lasten leikkikoulun perustamisesta inkeriläisessä Koprinan seurakunnassa, lähellä Viiritsan asemaa. Kahdeksanvuotiaan pojan organisoima uskomaton yritys toteutui ja eteni nopeasti. Koulussa opetettiin terveitä elämäntapoja ja käytännön työtä. Lapset perustivat kyläänsä myös kesäteatterin.

Ahola-Valosta tuli taiteilija, kuvanveistäjä, ajattelija ja kirjailija. Hän muun muassa kehitti oman kasvatustieteellisen järjestelmän. Hänen taiteelliseen tuotantoonsa kuuluu noin 10 000 teosta. Ahola-Valo kuoli Ruotsissa 1997.

<< << << << <<

Vuoden varrelta

Kanteleryhmien koulutuspäivä

16. huhtikuuta oli workshop-päivä, jolloin saimme vieraisiksi Arnold Chivalalan sekä Topi Korhosen paitsi soittoa opettamaan, myös tanssittamaan ja laulattamaan meitä. Topi on erikoistunut kitaraan ja Arnold kanteleisiin.

Koko päivä työskenneltiin ryhmissä Topin, Arnoldin ja Vilman opastuksella ja lopuksi pidettiin pieni konsertti. Myös Topin ja Arnoldin muodostama duo Pole pole esiintyi. Workshop-päivään osallistuivat kaikki neljä kanteleryhmää.

"Mihin sinulla on kiire, mihin olet menossa ..."

««««««««««

Kanteleyhtye Brelo saavutti ensimmäisen sijan 16-vuotiaiden ja sitä vanhempien suuryhtyesarjassa Kanteleliiton valtakunnallisessa yhtyekilpailussa Jyväskylässä kesäkuussa. Kilpailu järjestetään joka neljäs vuosi, ja sitä voidaan pitää eräänlaisena epävirallisena SM-kilpailuna.

Lisäksi laukkoskelaiset Essi ja Valtteri olivat mukana 5-jäsenisessä Alhidan-yhtyeessä, joka voitti kilpailuissa 16-18-vuotiaiden pienyhtyesarjan.

Brelo syksyllä 2005 (kuva: J. Vääräkangas)

Brelon vahvuuksista tuomaristo nosti esiin voimakkaan kokonaisuinnin sekä saumattoman yhteistyön soittajien välillä. Luottaminen muinaissuomalaiseen ilmaisuun ja hieno perinnetyylihallinta saivat myös kiitosta.

Voitokkaassa yhtyeessä soittivat Niko Karlsson, Anna-Reetta ja Eeva-Kaisa Kohonen, Kaisu Kulmala, Valtteri Lehto, Janiina Mattila, Essi, Hanna ja Sini Olkanen sekä Matias Siivola. Yhtyettä ohjaa Vilma Timonen (kuvassa uunin vieressä).

««««««««««

Ilomantsin kanteleleiri ja soitinrakennuskurssi pidettiin tällä kertaa Mekrijärven luonnonkauniissa maisemissa, Joensuun yliopiston tutkimusasemalla.

Laukkoskelta oli mukana 11 soittajaa ja yksi kanteleenrakentaja. Kansainvälisyys näkyi leirin ilmeessä jälleen: muun muassa Japanista oli mukana kolme soittajaa.

««««««««««

Seuratalolle saatiin uusi esirippu syyskuussa. Esiripun ja taustaverhojen hankintaan käytettiin muun muassa lahjarahaa, jota saatiin keväällä mukavasti. Uudet verhot ovat tyylikkää, viininpunaisen samettiset.

««««««««««

Heti Laukkosken Loiskis-konserttia seuraavalla viikolla julkistettiin Teosto-palkintoehdokkaat, yhdeksän tuoretta musiikkiteosta. Ehdokkaiden rivistä löytyi tuttu kasvo: Ville Ojanen Loiskis-yhtyeestä (viulisti, kosketinsoittaja jne.). Ojanen palkittiin kappaleista, jotka soivat hänen tänä vuonna ilmestyneellä *Rautavaara*-levyllään.

Esiraadin mukaan Ojanen on vahvasti työstänyt suomalaisen kansanmusiikin melodiikkaa ja tyylikeinoja monipuolisiksi, nykyaikaisiksi äänikuviksi. "Tyylikästä muiden musiikinlajien vaikutteiden käyttöä uusissa kansanmusiikkihenkisissä sävellyksissä."

Teosto-palkinto toimii samalla periaatteella kuin kirjallisuuden Finlandia: ehdokkuus on palkinto sinänsä, varsinainen voittaja valitaan muutaman viikon kuluttua ehdokkaiden palkitsemisesta. Palkinnon jakavat Teostoon kuuluvat säveltäjät, sanoittajat ja musiikkikustantajat omista varoistaan.

Teosto-palkinnon voittajat julkistettiin 30. marraskuuta. 40 000 euron palkinnon saivat Veli-Matti Puumalan pianokonsertto *Seeds of Time* ja Tuomari Nurmion sävellykset ja sanoitukset sekä Alamaailman vasarat -yhtyeen sovitukset levyllä *Kinaporin kalifaatti*. Raadin mukaan yhteistä näille teoksille on tinkimättömyys ja ehdottomuus omassa musiikkilajissaan, samalla kun ne ovat eloisasti ajassa mukana.

<< << << << <<

Muut lehdet

Helsingin Sanomat:

Jouhikko iskee takaisin!

Paikallinen on globaalia. Vanha hokema tuli etsimättä mieleen, kun kuulin, että uuteen suureen Narnia-filmatisointiin oli haettu lumisen viileitä sointeja ja päädytty mihinkäs muuhunkaan kuin suomalaiseen kanteleeseen.

Kanteleensoittaja Timo Väänänen 21-kielinen helkähtelee kuulaasti seuraavassa suuressa Disney-produktiossa, toki osana laajaa orkesterisointia, mutta kumminkin. Narnian kanteleella on symbolista merkitystä. Alkuvoimainen suomalainen musiikki on muutenkin nyt vahvoilla. Värttinähän alkaa olla loppusuoralla oman suuren musikaalityönsä kanssa. Se on sävel-

tänyt yhdessä intialaisen A. R. Rahmanin kanssa musiikkia Torontossa maaliskuussa ensi-iltansa saavaan The Lord of the Rings -musikaaliin, joka tuttavallisesti tunnetaan lyhennyksellä LOTR. ---

Ja sitä paitsi: Jousikko strikes back! Muusikko Anne Lindsay yrittää nimittäin parhailaan jossain Torontossa oppia saamaan muutakin kuin pelkkää narinaa uudenkarheasta jousikostaan. --- The Toronto Starin verkkolehden mukaan Lindsay kuulemma ensi töikseen pelotteli perhettään yhden viikonlopun ajan koettaessaan päästä jyvälle jousikon ja avainviulun salaisuuksista - Lindsay soittaa LOTR:issa myös avainviulua (*nyckelharpa*).

Pekka Lamberg ja jousikko 1907

Juttu oli otsikoitu Instruments of Torture (Kidutuksen soittimet). "Vain skandinaavit ovat voineet kehittää tällaisia soittimia", Lindsay tuskaili haasteensa edessä. "Ainut mikä niitä yhdistää viulun kanssa on jousi." ---

Kalevala-meininkiin päin ollaan kallellaan myös idässä. Tekeillä oleva kiinalais-suomalainen Jadesoturi-elokuva yhdistää ennakkotiedon mukaan Kalevalaa ja kiinalaista mytologiaa. Siinä ei tietenkään pärjätä ilman suomalaisia kanteleita.

Leppävirralta onkin lähtenyt jo kolme ehtaa viisikielistä elokuvassa käytettäväksi. "Ilman muuta innostuin hankkeesta. Uudet asiat ovat aina kivoja tehdä", kanteleet raken-

tanut soitinrakentaja-muusikko Erkki Okkonen sanoo. Hän kuuluu Leppävirran Soitinrakentajat AmF -osuuskuntaan.

Elokuvassa käytetään lepästä rakennettuja, yhdestä puusta koverrettuja ja puisin viritystapein varustettuja jousikielisiä kanteleita eli vanhinta tunnettua kanteletyyppiä. Kanteleella on elokuvassa oma juonellinenkin roolinsa. ---

Pirkko Kotirinta / Helsingin Sanomat 2.12.2005

««««««««««

Paitsi AmF-osuuskuntaan, Erkki kuuluu myös Loiskis-yhtyeeseen, joka konsertoi lokakuussa Laukkoskella. Vilkulle Erkki kertoi, että kanteleita, joiden kielet ovat hevosenhäntäjouhista, tarvitaan todellakin 2-4 kappaletta, koska elokuvassa kiinalainen (!) puukantele kokee taistelun tuoksinassa kovia. Lisäksi hän on joutunut toimittamaan seppää varten mallin samanlaista rautakanteletta varten.

Suomalais-virolais-kiinalaisen kung fu -elokuvan tarina sijoittuu toisaalta nyky-Suomeen, toisaalta muinaiseen Kiinaan. Tarinan päähenkilö takoo pajassaan esineitä, mm. rautakanteleen; tämän puinen versio puolestaan esiintyy muinaisessa Kiinassa soturilla, joka niinkään on sen itse valmistanut.

Itämaista kamppailua ja Kalevalan mytologiaa yhdistävää Jadesoturissa liidellään ilmojen halki ja sekoitetaan sujuvasti suomea ja mandariinikiinaa. Elokuvaa kuvataan Suomessa, Virossa ja Kiinassa. Ensi-ilta on ensi syksynä.

<< << << << <<

Juhlavuoden kuvasatoa

Perustamiskahvit

Perustamiskahveilla 22.1.2005 Suvi Korhonen (oik.) kertoi perustajajäsenistä ja selosti perustamispaikan, Helson talon, sijaintia. Mari Knuuttila (2. vas. pöydän ääressä) luki päivälleen sadan vuoden takaisen perustamispöytäkirjan.

Lastenjuhlat

Liukumäki oli yksi lastenjuhlien suosikeista.

Kansantanssikonsertti Aurinkomäessä

Lasten tanhuryhmä esiintyi maaliskuisessa iltapäiväkonsertissa Aurinkomäessä.

Juhlailtamat

Juhlailtamissa esiintyi nuorten tanssiryhmä.

Pääjuhla

Kakku ja kahvi maistuivat.

Onnittelijoita riitti jonoksi asti.

Kanteleensoittajat aloittivat juhlan.

Pelimannit tahdittivat usean ryhmän tanssit.

Lauluja sadan vuoden takaa.

Kuin suoraan vanhoista valokuvista!

Aikamatkan esiintyjien nuorimmat.

Keskusteluilta seuran alkuvuosilta.

F.E. Sillanpää: Juhannusvieraat

Ansioituneita henkilöitä, joita muistettiin, oli suuri joukko. Juhlapuhuja Tuija Sivonen edessä keskellä.

Lisää kuvia pääjuhlasta on Juha Vääräkankaan kuva-albumeissa, joihin pääsee LNS:n etusivulta ja 100-vuotissivulta.

Kanteleryhmien kevätsoittajaiset

Kaikki neljä ryhmää esiintyivät, tässä niistä kaksi.

Loiskis ja klovni Dodo

Klovni Dodo yhteineen lumosi isot ja pienet.

Tulossa ensi vuonna

Seuratalolla tapahtuu

- 9.1. Tanhukerhot aloittavat
- 12.1. Kanteleryhmät aloittavat
- 1.4. 60-lukulaisten muisteluilta
- toukokuussa Kanteleryhmien kevätsoittajaiset
- kevätkesällä Näytelmäilta

Waltarin Omena putoaa -näytelmässä vielä vapaita pienehköjä rooleja tarjolla, miesnäyttelijöille useampikin. Soita: Mikko Paloniemi, p. 050 306 6931

Muita tapahtumia

- 5.3. UNSL:n ja KNUP:n kevätkokoukset Ns Ruskelan Riento, Otalampi
- 8.-9.4. Uudenmaan Nuorisoseurain Liiton 100-vuotisjuhla Ns-talo Väinölä, Tuusula
- 22.-23.4. KN-tanhuluokittelu ja ohjaajatapaaminen
- 5-9.6. Hopeajärven intiaanit, kesäleiri 9-14-vuotiaille Riuttalanhovi, Mikkeli
- 16.-18.6. Nuorisoseuraliikkeen 125-vuotisjuhlavuoden päätapahtuma
Tampere
- 8.-16.7. Kaustinen Folk Music Festival Kaustinen

Nuorisoseura kesällä 2006 Sulzbach-Rosenbergiin

Birgländer-ryhmä Baijerista on kutsunut Laukkosken nuorisoseuran kesäkuussa 2006 Saksaan Sulzbach-Rosenbergiin. Nuorisoseuran johtokunta on hyväksynyt kutsun. Kyseessä on neljäs matka Birgländereiden vieraaksi. Matkan ajankohta on kesäkuussa 2006 juhannuksen tienoilla, koska tällöin Sulzbach-Rosenbergissa juhlitaan vanhan kaupungin juhlaa. Kyseisessä juhlassa ovat aiemminkin laukkoskelaiset esiintyneet ja samaa siellä toivotaan ensi vuonna.

Matkan tarkka ajankohta on vielä auki. Samoin se, millä Saksaan matkataan. Lisätietoa matkasta on saatavissa alkuvuodesta. Tiedustelut: Mari Knuuttila (p. 040-540 4306, mari.knuuttila@suomi24.fi)

««««««««««

Vilkun kokosivat: Helka-Marja Kohonen, Mari Knuuttila ja Laukkosken Kalevan Nuoret

Kuvat: Juha Vääräkangas, Jorma Kohonen, H-M Kohonen

Laukkosken nuorisoseuran sivuille pääsee myös Porstuan kautta:

www.porstua.net -> Porstua -> sivun alalaitaan ctrl-Endillä -> Laukkosken Ns